

Egész életen át tartó tanulás
program

Oktatásügyi és Kulturális
Főigazgatóság

ELTE Tanító- és Óvóképző Kar

Erasmus vendégoktató voltam...

Tóth Attila adjunktus beszámolója (Informatika Oktatási Csoport)

2011. június 06–10. között a Kar új partnerintézményének, az innsbrucki *Pädagogische Hochschule Tirol*nak (Ausztria) az Erasmus vendégoktatója voltam.

Az intézménybe érkezéskor első meglepetésem volt, hogy a motoromat nem kell lezárni, a parkolóban biztonságban van, nincs szükség lakatra, láncra. Mindenütt tisztaság, rend. Az oktatók szobái nyitva, az ajtók kitérve még akkor is, ha nincsenek a helyükön. Az aulában diákok, publikus használatra szánt számítógépek, ingyenes nyomtatási lehetőség. A büfében a szokásos hideg kínálat mellett helyi specialitások, meleg ételek, levesek, desszertek. Uszoda, re kortán sportpálya, edzőterem, két

könyvtár áll a hallgatók és az oktatók rendelkezésre.

Melanie Steiner, a nemzetközi koordinátor fogadott, aki korábban 6 évet élt és dolgozott az ELTE BTK Germanisztikai Intézetében, törve, de lelkesen beszél a magyar nyelvet. Később az egész épületben jó jelerősséggel elérhető WiFi-hez csatlakozva gyors előkészületeket végeztem a délelőtti órára. 10 órától Erasmus megbeszélésen vettem részt, ahol többek közt egy szegedi kolléganővel is találkoztam, angol szakosként irodalmi témák oktatásával csatlakozott a programhoz. Összehasonlításra került az osztrák és magyar iskolarendszer, a hallgatói csereprogram továbbfejlesztésének lehetőségei és egyéb távlati tervek.

11.30-kor kezdődött az első órára, Günter Nimmerfall informatika tanár kurzusában vendégeskedtem. 15 hallgató, Günter és Friedrich Wittib vettek részt a stúdiumon. A bevezető szavak után az előkészített kurzusfelület gondolatmenetét követve az első 20 percben a web 2.0 pedagógiai alkalmazásának lehetőségeit villantottam fel egy online prezentáció segítségével. A hallgatók kedvezően fogadták a törekvésemet, hogy a régen tanult, keveset gyakorolt német nyelv nehézségeit legyőzve átadjam a témával kapcsolatos gondolataimat.

A kurzus gyakorlati részében a prezi.com alkalmazással dolgoztunk, szabadon választott témát kellett a hallgatóknak feldolgozni, szöveges, képi és videós tartalmakkal felépített prezentációt létrehozni. Az óra végére mindenki elkészült, a munkáik linkjét megosztották a kurzusfelületen, egymás prezentációit volt alkalmunk áttekinteni. Az óra végi reflexiók kedvezőek voltak, Friedrich Wittib részéről is pozitív visszajelzést kaptam.

A nemzetközi vendégeket 14.00-kor fogadta a kari rektor, Markus Juranek. A bemutatkozás és beszélgetés során az intézményeink specialitásai, a további együttműködés lehetőségei és általános kérdések kerültek terítékre. A Bologna folyamat, az egyetemi integrációs törekvések és az IKT pedagógiai vonatkozásai adták a beszélgetés gerincét. A fél órás találkozó közös fotózással zárult, ami a kari honlap friss hírei között órákon belül meg is jelent.

Másnap az Innsbrucktól 6 km-re lévő Hall im Tirol falu iskolájában tettünk látogatást. Az iskolába lépve első benyomásra úgy tűnt, mintha egy Waldorf iskolában lennénk. A több száz éves épület falai színesek, diákok műalkotásai díszítik a folyosókat, tantermeteket. Igen, a műalkotás kifejezés nem túlzás. Különböző technikákkal készült, elsősorban képi alkotások – festmények, rajzok – dominálnak mindenütt az épületben. Az igazgatói iroda tágas, elegáns berendezésű, a posztmodern üveg és bőr bútorok mellett híres helybéli festőművész képei láthatók a falakon. A szoba festése meglepően színes, később tudjuk meg, hogy a teljes iskolai

színvilágot a Feng Shui elvei alapján állították össze. Az igazgató igen innovatív, nyitott az újdonságok felé,

határozott elképzelései vannak, azokért kiáll, módszertanilag inkább a „nyitott osztály” modellt preferálja a frontális modell helyett. A tanítóknak meghagyja a szabadságot, hogy személyiségükhöz, karakterükhöz a leginkább közel álló modellt alkalmazzák.

A tanórák látogatására, teljes foglalkozások megtekintésére nem kaptunk lehetőséget, de a „tárlatvezetés” során a legtöbb osztályba bepillanthattunk. Elsőtől negyedik évfolyamig 2-2 osztály tanul egyidejűleg az iskolában, saját tantermeik mellett igen sok speciális helyiség áll a rendelkezésükre. Könyvtár, barkácsszoba, kísérleti labor, fejlesztőpedagógiai szoba, „dühöngő”, mozi- és színházterem. Engedélyt kaptam fényképek készítésére is, azzal a megkötéssel, hogy gyerekarok ne látszódnak. Zömmel tárgyakról, helyiségekről készült fotóim többet mondanak a szavaknál. A záró beszélgetésben egyebek mellett az anyagiakra is volt alkalmam rákérdezni, kb. azonos heti óraszámok mellett nagyságrendileg négyszer-öttször annyi fizetést visz haza egy tanító ebből az iskolából, mint egy átlagos budapesti pályatársa. Az osztálylétszámok lényegesen kisebbek, a felszereltség, a munkakörülmények lényegesen jobbak.

A későbbiekben részt vettem az Innsbrucki Egyetemen megrendezésre kerülő 2011. évi *eLearning* napon, amelynek témája a *mobile learning* volt. A legizgalmasabb előadásban a *Linzi Ars Electronica* központ *Future Lab* vezetője bemutatta a városi geoinformációs rendszert. Egy 5x5 m-es járható térképre, vagy egy filofaxban elrendezett nyomtatott „könyv” lapjaira, vagy egy megfelelően nyomtatott plakátra egy egyszerűnek tűnő tollal rajzol vagy pötytyint a látogató, és a tollhegyben elhelyezett speciális kamera illetve bluetooth segítségével az adatbázisból a megfelelő információk kerülnek a kijelzőre. Az adatbázis magában is döbbenetes, 1947-től évente

megjelenő statisztikai évkönyv digitalizált adatai mellett 10000 méternyi könyvet, térképet, vázlatot dolgoztak fel hozzá. Minden, de tényleg minden városi információ elérhető így, de a legizgalmasabb az, hogy egy adott információt időutazás során nyomon követhetünk, a változások is kitűnően érzékelhetők.

A harmadik nap programját a főiskola gyakorlóiskolájában kezdtük, itt óralátogatásra is volt lehetőség. A tanító nem csak bemutatott minket a gyerekeknek, de a gyerek kérdezhetek is tőlünk, egy idő után szinte bombáztak a kérdéseikkel. A legérdekesebb kérdést egy kissráctól kaptam: „Mit isznak Magyarországon az emberek, ha nincsenek nagy hegyek?”

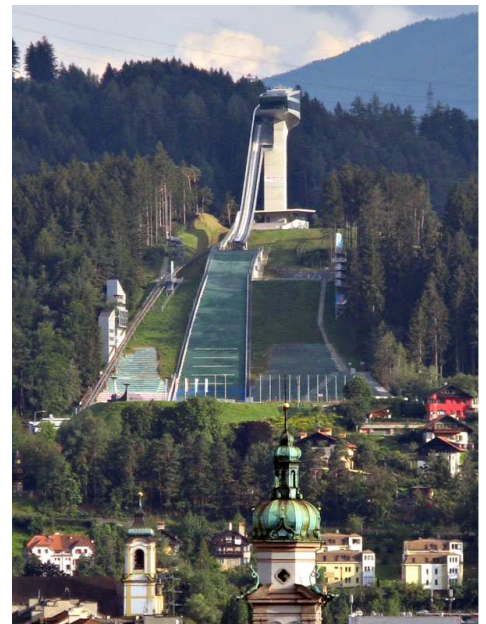
Az iskolalátogatás után lehetőségünk volt a Bergisel sísánc megtekintésére. Az 1966-os és '76-os téli olimpiákra épült sáncra különleges liftekkel lehet feljutni, fentről gyönyörű kilátás nyílik a hegyek láncai között elterülő városra. Különleges élmény volt a sánc feletti üvegfalú kávézóban a város felett kólázgatni.

Délután a főiskolán megtartottam következő órát. Reinhard Wiesner csoportjában ismét a prezentáció-készítés került terítékre. Az óra gyakorlati része maradéktalanul sikeres volt, minden hallgató össze tudta állítani élete első prezentációját.

A következő nap első célállomása a Volksschule Neuarzl, egy két tanítási nyelvű iskola volt. Megtudtuk, hogy a tanulók 60 %-a nem osztrák, hanem első- vagy másodgenerációs idegen országbeliek gyermekei. Az osztályközösségekben ez nem okoz semmiféle problémát, ilyen jellegű feszültség nincs. Harmadik osztályban kezdtünk, a fiatal tanítónő interaktív táblás alkal mazással gyakoroltatta a síkidomok területéhez kapcsolódó feladatokat. A gyakorlást énekes lazítás és játék követte. Később egy második osztályt is meglátogattunk.

Szintén fiatal tanítónő dolgozott a gyerekekkel, angol nyelvű játékot készítettek el fénymásolt lapokból, színezhető saját könyvecskét készítettek, amit később az olvasás gyakorlására használtak. Attraktív és lendületes tempó, meleg elfogadó, de határozott hangvétel jellemezte a kolleginát.

Délután 15.30-tól kezdődött a következő órák, elsőévesek egy csoportjában ismét a „prezi”-alkalmazással foglalkoztunk. A nyelvi nehézségeimtől való félelmem már teljesen eloszlott, csaknem olyan hangulatban kezdtem meg az órát, mint otthon. Ez a csoport is nagyon nyitottan és látható tetszéssel fogadta az *on-line* prezentációkészítés lehetőségeit, óra végére érdemben sikeres munkák születtek, a kurzus *moodle* felületén szépen összegyűltek a linkek. Spontán tapssal búcsúztak tőlem a hallgatók...

Az utolsó napon a gyakorlóiskolában a 4.a osztályban tettem látogatást az első órán. Az osztályfőnök, Andreas egy 20 fős osztállyal foglalkozott, épp egy musical premierje előtt álltak, így az óra első részében a zenéé volt a főszerep. Gitáros beéneklés, három szólamú gyakorlatok együtt és szólóban is, zenés szorzótábla gyakorlás. Csillogó és boldog tekintetek, örömteli zenélés töltötte be a termet. A beéneklő gyakorlatok után két részletet kiemeltek, azt zenés kísérettel próbálták.

Közvetlenül ez után földrajz dolgozat következett, a téma: Tirol. A gyerekek egy fél vezényszóra szétrántották asztalaikat, gurulós székeikkel hamar elhelyezkedtek egymástól „biztonságos” távolságra és 20 perc alatt kitöltötték a felmérőt. Az ellenőrzést már együtt végezték, a beszedett dolgozatokkal a kezében Andreas gyorsan megmozgatta az egész osztályt, a kifüggesztett Tirol térképen együtt tekintették át a jó választásokat. A reggeli tömb harmadik részében KRESZ vizsgára készülve power point-os játékkal gyakorolták a különböző kereszteződésekben adódó közlekedési helyzetek megoldását. Tirolban 10 évesen közlekedhetnek a gyerekek a közúton is, ha vizsgát tesznek KRESZ-ből.

Később, már a főiskolán az informatikus kollégákkal összevetettük szakmai tapasztalatainkat. Örömmel fogadták a TÓK informatika műveltségterületi képzéséről adott információkat, ugyanis a közeljövőben a tiroli intézmény is tervez ehhez hasonlót indítani.

